

ΕΠΙΔΗΜΙΟΛΟΓΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΠΕΙΛΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΜΑΚΡΩΝ ΟΣΤΩΝ

Ευστάθιος Κωνσταντίνου, Θεόδωρος Μυλωνάς, Αικατερίνη Σουρμενίδη, Φραγκίσκος Αγγελής, Νικόλαος Στεφάνου, Χριστίνα Αρναούτογλου, Κωνσταντίνος Μαλίζος, Σωκράτης Βαρυτιμίδης, Θεόφιλος Καραγάλιος

Ορθοπαιδική Κλινική, Ιατρική Σχολή, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, Λάρισα, Ελλάδα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

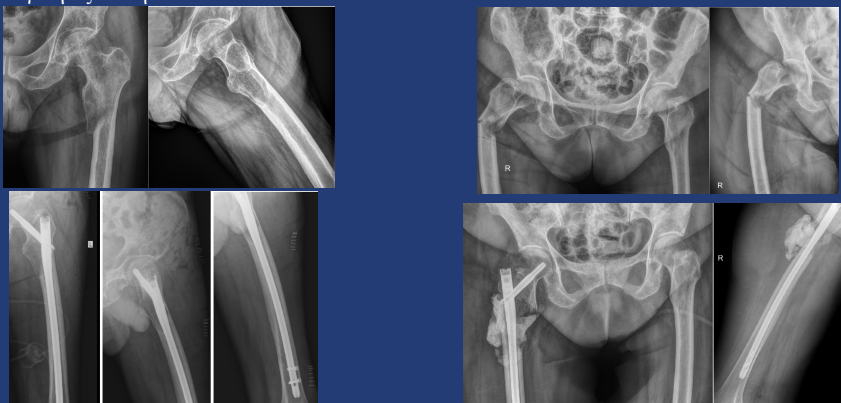
Οι πιο συχνόι κακοήθεις οστικοί όγκοι είναι οι μεταστάσεις, οι οποίες προκαλούνται από σπλαγχνικούς όγκους και πρωτοπαθείς αιμοτολογικές κακοήθειες. Οι συνηθέστερες πρωτοπαθείς κακοήθειες που προκαλούν οστικές μεταστάσεις είναι του μαστού, του προστάτη, του πνεύμονα, των νεφρών και του θυρεοειδούς με πιο κοινές θέσεις μεταστάσεων τη σπονδυλική στήλη, το εγγύς μηριαίο οστό, τη λεκάνη, τις πλευρές και το εγγύς βραχιόνιο.

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπός της παρούσας εργασίας είναι η παρουσίαση των επιδημιολογικών δεδομένων και των χειρουργικών επιλογών στην διαχείριση των παθολογικών και επαπειλούμενων καταγμάτων σε ένα τριτοβάθμιο κέντρο αναφοράς.

ΥΛΙΚΟ – ΜΕΘΟΔΟΣ

Από το 2003 έως το 2021, έγινε αναδρομική καταγραφή 103 ασθενών με παθολογικά και 30 ασθενών με επαπειλούμενα κατάγματα. Οι διαγνώσεις επιβεβαιώθηκαν με περαιτέρω απεικονιστικό έλεγχο καθώς και με ιστοπαθολογική εξέταση.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

- Η ομάδα με τα παθολογικά κατάγματα περιλάμβανε 50 άνδρες και 53 γυναίκες με μέσο όρο ηλικίας τα 60,2 έτη.
- Το 57%αυτών αφορούσε στο μηριαίο οστό, το 24,2% στο βραχιόνιο, το 7,7% στην κνήμη και το 11,3% σε διάφορες άλλες ανατομικές εντοπίσεις.
- Η αρθροπλαστική και η ήλωση ήταν οι μέθοδοι αντιμετώπισης στην πλειονότητα των περιπτώσεων, ενώ σε 8 ασθενείς χρησιμοποιήθηκαν ογκολογικές μεγαπροθέσεις.
- Οι ασθενείς με επαπειλούμενο κάταγμα ήταν 51,8% άνδρες με μέσο όρο ηλικίας τα 62,8 έτη. 29 περιπτώσεις αφορούσαν στο μηριαίο και μια στο βραχιόνιο, αντιμετωπίστηκαν με ήλωση με εξαίρεση μια βλάβη σε αυχένα μηριαίου όπου έγινε ολική αρθροπλαστική.
- Οι συνηθέστερες πρωτοπαθείς εντοπίσεις ήταν ο μαστός (45%), ο λεμφικός ιστός (15%), ο πνεύμονας (12%) και ο νεφρός (7.5%).
- Το 70% των ασθενών ακολούθησε μετεγχειρητικά επικουρική ακτινοθεραπεία και το 55% επιβίωσε για πάνω από ένα χρόνο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η διαχείριση των παθολογικών και επαπειλούμενων καταγμάτων αποτελεί μια πρόκληση που χρήζει προσέγγισης από διάφορες ειδικότητες. Η χειρουργική αντιμετώπιση επιδιώκει τη διατήρηση της λειτουργικότητας και την ύφεση του άλγους, ενώ ο συνδυασμός χημειοθεραπείας, ακτινοθεραπείας αυξάνει σημαντικά το προσδόκιμο επιβίωσης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Piccioli A, Spinelli MS, Maecuro G. Impending fracture: A difficult diagnosis. *Injury*. 2014 Dec;45 Suppl 6:S138-41. doi: 10.1016/j.injury.2014.10.038. Epub 2014 Nov 4. PMID: 25457334.
2. Angelini A, Trovarelli G, Berizzi A, Pala E, Breda A, Maraldi M, Ruggieri P. Treatment of pathologic fractures of the proximal femur. *Injury*. 2018 Nov;49 Suppl 3:S77-S83. doi: 10.1016/j.injury.2018.09.044. PMID: 30415673.
3. Boddapati V, Held MB, Levitsky M, Charette RS, Neuwirth AL, Geller JA. Risks and Complications After Arthroplasty for Pathological or Impending Pathological Fracture of the Hip. *J Arthroplasty*. 2021 Jun;36(6):2049-2054.e5. doi: 10.1016/j.arth.2021.02.004. Epub 2021 Feb 6. PMID: 33640182.
4. Hayashi K, Tsuchiya H. The role of surgery in the treatment of metastatic bone tumor. *Int J Clin Oncol*. 2022 Aug;27(8):1238-1246. doi: 10.1007/s10147-022-02144-6. Epub 2022 Feb 28. PMID: 35226235.